

Цитати на Джон фон Нойман

Джон фон Нойман на шест годишна възраст е умножавал на ум осем цифрени числа и разговарял на гръцки с баща си. Като дете-чудо, той можел да реши практически всяка математична задача, притежавал бърза мисъл и почти фотографическа памет. Той има неоченими приноси при създаването на атомната и водородната бомба, в теорията на игрите и междуконтиненталните балистични ракети, в логиката, теорията на игрите, интерпретацията на квантовата механика, създаването на съвременни компютърни програми.

Когато студент попитал какво трябва да знае предварително, за да прослуша курса по Основи на квантовата механика, фон Нойман отговорил: “Цялата математика”.

По отношение на математиката казва: “В математиката вие не разбирате нещата. Вие просто привиквате към тях.”

Към 1949 г. фон Нойман е един от водещите учени при създаването на електронните изчислителни машини. Техният напредък тогава зависел от развитието на вакуумната електроника (транзисторът бил създаден само малко преди това). Във връзка с това фон Нойман казва: “Изглежда, че ние сме достигнали границите на възможното да се постигне в компютърните технологии, въпреки че човек трябва да внимава с подобни твърдения, тъй като за тях е характерна тенденцията след пет години да изглеждат твърде глупаво.”

По отношение на възможността компютрите да се използват за генериране на случайни числа казва: ”Всеки, който опитва да генерира случайни числа с помощта на детерминирани средства, разбира се, живее в състояние на грях.”

Когато по време на семинар в Принстън един физик представял своите доста хаотично разпределени резултати и се мъчел да убеди аудиторията, че експерименталните точки лежат върху някаква крива, фон Нойман отбелязал: “Ако не това, то поне лежат в една равнина!”.

Веднъж на улицата фон Нойман поискал от своя колежка пет пфенига за такси. Тя му казала, че пет пфенига няма, но има една марка, която му предложила. Фон Нойман изгледал монетата и казал: “Не, трябва ми само пет пфенига.” И продължил пеш.

По времето, когато фон Нойман бил в Института за авангардни изследвания в Принстън, била в оборот следната класификация на лекциите и докладите, които се изнасяли там. Един доклад се смятал прост, ако го разбирали половината от слушателите. Докладът се класифицирал като сложен, ако го разбирали само 10 % от слушателите. Един доклад бил наистина задълбочен, ако го разбирали само фон Нойман и докладчикът, и потресаващ с оригиналността си, ако го разбирал само фон Нойман.